

РЕШЕНИЕ

№ 5051

гр. София, 30.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 31.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **4953** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на С. А. Х. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на Ислямска Република А., с адрес за призоваване [населено място], [улица], ет. 2, офис 226 против Решение № ВР - 8 от 04.03.2020г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба на жалбоподателя с вх. рег. № УП-11325/20.02.2020г. на ДАБ – МС до производство за предоставяне на международна закрила. В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение като се твърди, че е издадено в нарушение на чл. 7, ал. 1 – 2 от АПК и чл. 35 от АПК. Счита, че формираните правни изводи на административния орган са необосновани и недоказани, като не са обсъдени всички писмени доказателства, приложени към молбата за закрила. Заявено е искане да се отмени обжалваното решение и преписката да се върне на административния орган, за ново произнасяне, с указания за разглеждане на молбата.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично и с адв. Т.. Жалбоподателят чрез преводач поддържа жалбата, като не прави доказателствени искания.

Процесуалният представител на жалбоподателката също поддържа жалбата, с искане да се уважи, по съображения в представени писмени бележки.

Ответникът – Интервюиращ орган към ДАБ при МС, редовно призован, чрез юрк. Ч.

оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли да се потвърди оспореното решение като правилно и законосъобразно.

Софийска градска прокуратура редовно призована, се представлява от прокурор Г., който счита подадената жалба за неоснователна, като изцяло споделя доводите на ответника и моли съда да остави жалбата без уважение и потвърди обжалваното решение.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка. В хода на съдебното производство от пълномощника на жалбоподателката е представена Справка за актуалната ситуация в А. – Обща ситуация със сигурността, а от пълномощника на ответника Справка относно Ислямска република А. – Общо положение в страната и актуална политическа и икономическа обстановка към 07.08.2020г. Приетите писмени доказателства не са оспорени от страните по реда на чл. 193, ал.1 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по молба вх. № УП – 11325/20.02.2020г. на жалбоподателката за предоставяне на международна закрила, в която е заявила, че се казва С. А. Х.. Молбата е адресирана до началника на РПЦ – Военна Рампа при ДАБ.

От приложената административна преписка се установява, че по предходна молба на жалбоподателката със заявено име С. А. Х. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], вх. № ВР-4482/29.09.2016г. е постановен отказ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут с Решение № 1672/ 04.07.2018г. на председателя на ДАБ – МС, потвърден с Решение № 248/10.01.2019г. по адм. дело № 7906/2018г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение № 16595/ 05.12.2019г. по адм.дело № 1400/2019г. по описа на Върховния административен съд на Република България.

Настоящата молба е последваща по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ, тъй като предходното административно производство по молба на жалбоподателя за международна закрила е приключило с отказ за предоставяне на бежански и хуманитарен статут, потвърден при обжалването му по съдебен ред с цитираното по – горе решение на АССГ.

Към молбата за закрила вх. № УП-11325/20.02.2020г.(която се явява последваща молба), чуждата гражданка не е представил нови писмени доказателства от съществено значение. Приложени са два броя ксерокопия на предупредителни писма от талибаните, Решение № 741/16.01.2020г. по адм.дело № 4235/2019г. на ВАС, Писмо изх. № 56/18.02.2020г. от Фондация “Център Н.“ – за жени и деца, преживели насилие, Справка за актуалната ситуация в А., изготвена от „Център за правна помощ-глас в България“. Молбата за закрила е обоснована от молителката с твърдения, че животът ѝ в А. е бил в опасност, като са ѝ били отправяни директни смъртни заплахи от талибаните, защото поради своята дейност и активност спада към социална група, която е особено преследвана в А..

В административната преписка е приложено писмо рег. № М – 2920/ 18.04.2018г. на ДАНС, с което е уведомила ДАБ – МС, че в последните месеци масово се използват неистински или фалшифицирани документи, които представлявали заплашителни писма до кандидатстващи лица, на които е отказана закрила в Република България, че ще бъдат убити в страната по произход.

Последвало е издаване на оспореното в настоящото производство Решение № ВР –

8/04.03.2020г. на интервюиращ орган на ДАБ – МС, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба с рег. № УП – 11325/20.02.2020г., депозирана от жалбоподателката С. А. Х. А. Х. до производство за предоставяне на международна закрила. С обжалваното решение е прието, че последващата молба на чужденеца е недопустима съгласно чл. 76б, ал.1, т.2 ЗУБ, тъй като същият не е представил нови доказателства, а само ксерокопия от писма, които будят съмнения относно тяхната автентичност, а от приложените справка и становище не може да се направи извод, че за жалбоподателката съществува реална заплаха и опасност от завръщането ѝ в страната по произход. Решението е мотивирано и с представената информация от ДАНС, както в първото, така и в настоящото производство за предоставяне на международна закрила на жалбоподателката.

Обжалваното решение е връчено на жалбоподателката на 20.05.2020г., а жалбата срещу него е депозирана чрез административния орган на ДАБ – МС до АССГ на 26.05.2020г.

При така установеното от фактическа страна, при спазване разпоредбата на чл. 168, ал. 1 – 3 от АПК, за проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК, Съдът извежда следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, срещу неблагоприятен за жалбоподателя индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване пред съда, с оглед на което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от Б. Д. - младши експерт в РПЦ [населено място], определен за интервюиращ орган, със заповед № РД05-425/08.06.2017г. на председателя на ДАБ и следователно е издадено от компетентен орган, в рамките на предметната му компетентност и в преклузивния 14 – дневен срок по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, при което не са налице отменителни основания по чл. 146, ал. 1 от АПК.

Решението съответства на изискването за форма на административния акт по чл. 59, ал. 2, т.1-8 вкл. от АПК, вр. чл. 91 от ЗУБ, тъй като съдържа всички изискуеми от посочената разпоредба реквизити, включително правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател. От горното следва, че не са налице основания за отмяна на обжалваното решение по чл. 146, т. 2 от АПК.

По делото не се сочат доказателства и няма твърдения за нарушаване правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 от ЗУБ. Липсват данни тя да е потърсила съдействие и помощ от страна на Върховния Комисариат на О. за бежанците и други правителствени организации. От горното следва извод, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба на жалбоподателката е надлежно проведена и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са основание за отмяна на обжалваното решение, на основание чл. 146, т. 3 от АПК.

Съгласно чл.76а от ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, органът преценява нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ. Последната разпоредба регламентира, че производство за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуването се прекратява, когато чужденецът: (т.4) е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Разпоредбата на чл.76б, ал.1 ЗУБ определя 14-дневен срок от подаване на последващата молба, в

който интервюиращият орган следва да се произнесе по молбата единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, като взема решение с което допуска (т.1) или не допуска (т.2) молбата до производство за предоставяне на международна закрила.

В случая правилно с обжалваното решение е прието, че депозираната от чужденеца повторна молба за международна закрила е недопустима по смисъла на чл. 76а, вр. чл. 13, ал.2, т.4 от ЗУБ, тъй като в молбата чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход и не са представени писмени доказателства, съгласно изискването на чл. 76б, ал.1 от ЗУБ.

Доводите на жалбоподателката в последващата молба относно обстановката в А., за която е приложена Информация от офиса на ЕСПОУ и Справка за актуална ситуация в А., не са нови обстоятелства, както е приел административния орган. Същите са били предмет на обсъждане в първото производство пред ДАБ, завършило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата на чужденеца за международна закрила. Законосъобразни и обосновани са изводите на административния орган, че сочените от чужденеца ксерокопия от предупредителни писма будят съмнения относно тяхната истинност и не могат да бъдат разгледани като съществени обстоятелства, обосноваващи извод за предоставяне на международна закрила. Обосновани са изводите на административния орган, че тези писма не представляват нови доказателства, доколкото е установено, че жалбоподателката е напусната страната си на произход след датата на издаване на първото писмо. Следователно изводите на административния орган, че не са налице нови обстоятелства, заявени с последваща молба на чужденеца, са законосъобразни и обосновани.

Представеното от жалбоподателката копие от Решение № 741/16.01. 2020г. по адм.дело № 4235/2019г. на ВАС, с което е върната за ново разглеждане молбата на брата на жалбоподателката, правилно е преценено от административния орган като неотнормимо към предмета на настоящото производство, съобразявайки принципа за индивидуално разглеждане на всяка една молба за международна закрила.

Обосновани и законосъобразни са изводите на административния орган, че от съдържанието на Писмо изх. № 56/18.02.2020г. от Фондация “Център Н.” – за жени и деца, преживели насилие не може да се обоснове извод, че жалбоподателката страда от сериозно заболяване, което да е пречка да се грижи за себе си поради слабоумие или душевна болест.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателката, че административният акт е издаден в противоречие с разпоредбата на чл .35 от АПК. Административният орган е издал оспореното решение при спазване на процесуалните правила, след като е обсъдил подробно и поотделно представените към последващата молба на жалбоподателката писмени доказателства, както и твърденията ѝ, при което не е допуснал нарушение на разпоредбата на чл. 35 от АПК, като твърденията в обратен смисъл, са неоснователни.

Въз основа на изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна. Правилно и законосъобразно, на база заявените обстоятелства от молителя и представените доказателства, интервюиращият орган е издал оспореното решение, с което не е допуснал последваща молба вх. № УП – 11325/20.02. 2020г. депозирана от жалбоподателката до производство за предоставяне на международна закрила.

Обжалваното решение е издадено в съответствие с разпоредбата на

чл. 76б, ал.1, т.2, вр. чл. 13, ал.2, т. 4 от ЗУБ и не са налице отменителните основания по чл. 146, т.1-5 от АПК.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, вр. чл. 91 от ЗУБ, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. А. Х. А. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на Ислямска Република А., с адрес за призоваване [населено място], [улица], ет. 2, офис 226 против Решение № ВР – 8 от 04.03.2020г. на Интервюиращ орган на Държавната Агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последващата ѝ молба с вх. рег. № УП – 11325/20.02.2020г. на ДАБ – МС до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на обжалване (чл. 85, ал.4 от ЗУБ)

На основание чл. 138, ал. 3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: